

अबोधे हेतुरयुक्तचारत्वं अनियुक्तचारत्वं ॥ ३ ॥ एतदबोधकतश्च तवानर्थोभावीत्याह ॥ अपीति ॥ रक्षसां स्वस्तीत्यार्षं ॥ अपिस्वस्तिभवेदपि क्षेमं संपद्येतापि किं तव दुर्बुद्धिनिर्दयेतिशेषः ॥ तथा संक्रुद्धोरामोलोकमराक्षसं नकुर्यादपि किं ॥ एवमप्येपि बोध्यं ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ पापमंत्रितः सहकृतकर्तव्यार्थविचारः ॥ ७ ॥ एवं महावीर्यत्वं रामे प्रतिपाद्य रावणोक्तदूषणानि निराचष्टे नचपित्रेत्यादि ॥ ८ ॥ तैक्षण्याभावे हेतुः सर्वभूतहिते रतत्वं ॥ ९ ॥ कैकेय्या वंचितं पितरं दृष्ट्वा तं सत्यवादिनं करि

ननूनंबुध्यसेरामंमहावीर्यगुणोन्नतं ॥ अयुक्तचारश्चपलोमहेंद्रवरुणोपमं ॥ ३ ॥ अपिस्वस्तिभवेत्तातसर्वेषामपिरक्षसां ॥ अपिरामो नसंक्रुद्धःकुर्याल्लोकानराक्षसान् ॥ ४ ॥ अपितेजीवितांतायनोत्पन्नाजनकात्मजा ॥ अपिसीतानिमित्तंचनभवेद्व्यसनंमहत् ॥ ५ ॥ अपित्वामीश्वरंप्राप्यकामवृत्तंनिरंकुशं ॥ नविनश्येत्पुरीलंकात्वयासहसराक्षसा ॥ ६ ॥ त्वद्विधःकामवृत्तोहिदुःशीलःपापमंत्रितः ॥ आत्मानंस्वजनंराष्ट्रंसराजाहंतिदुर्मतिः ॥ ७ ॥ नचपित्रापारित्यक्तोनामर्यादःकथंचन ॥ नलुब्धो नचदुःशीलो नचक्षत्रियपांसनः ॥ ८ ॥ नचधर्मगुणैर्हीनःकौसल्यानंदवर्धनः ॥ नचतीक्ष्णोहिभूतानांसर्वभूतहिते रतः ॥ ९ ॥ वंचितंपितरंदृष्ट्वाकैकेय्यासत्यवादिनं ॥ करिष्यामीतिधर्मात्माततःप्रव्रजितोवनं ॥ १० ॥ कैकेय्याःप्रियकामार्थंपितुर्दशरथस्यच ॥ हित्वाराज्यंचभोगांश्चप्रविष्टोदंडकावनं ॥ ११ ॥ नरामःकर्कशस्तातनाविद्वान्नाजितेंद्रियः ॥ अनृतंनश्रुतंचैवनैवंत्वंवक्तुमर्हसि ॥ १२ ॥ रामोविग्रहवान्धर्मःसाधुःसत्यपराक्रमः ॥ राजासर्वस्यलोकस्यदेवानामिववासवः ॥ १३ ॥ कथंनुतस्यवैदेहोरक्षितांस्वेनतेजसा ॥ इच्छसेप्रसभंहर्तुंप्रभामिवविवस्वतः ॥ १४ ॥

प्यामीति वनं स्वयमेव प्रव्रजितो ननु किंचित्पापात् पित्राप्रवासित इत्यर्थः ॥ १० ॥ कैकेय्याः प्रियस्य कामस्य मनोरथस्य पूरणार्थं ॥ ११ ॥ अनृतंनश्रुतंचैव अनृतप्रसंगमपि नजानाति तेन तत्कथनं दूरापास्तमित्यर्थः ॥ एवंवक्तुं रामंदुर्गुणंवक्तुं ॥ १२ ॥ १३ ॥ अथ सीतापहारस्याशक्यत्वमाह ॥ कथंत्विति ॥ स्वेन तेजसा पातिव्रत्यवैभवेन किंच तस्य रामस्य स्वेन तेजसा सहजप्रतापेनेत्यर्थः ॥ १४ ॥